



ת"פ 18343/07/18 - מדינת ישראל נגד מחמד חסין

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 18343-07-18 מדינת ישראל נ' חסין

לפני כבוד השופט איתן כהן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מחמד חסין

הנאשם

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן **בתקיפה בנסיבות מחמירות על ידי שניים או יותר אשר גרמה לחבלה של ממש**, לפי סעיף 382(א) בצירוף סעיף 29(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**").

2. בהסדר הטיעון שנכרת בין הצדדים הוסכם שהנאשם יודה ויורשע בכתב אישום מתוקן. אשר לעונש הוסכם שהצדדים יטענו באופן חופשי.

כתב האישום המתוקן

3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במסגרת פעילות מודיעינית נגד הנאשם בחשד לעבירות סמים, הופעל סוכן משטרתי שכונה נאזר (להלן: "**הסוכן**"). הסוכן יצר קשר טלפוני עם הנאשם וקבע להיפגש עמו בבית חנינה בירושלים כדי לרכוש ממנו סמים. ביום 26.06.2018 בשעה 20:00 או בסמוך לכך, הגיע הסוכן למקום שנקבע. הסוכן פגש בנאשם שהיה יחד עם איהאב גאנם. הנאשם שאל את איהאב אם הוא מכיר את הסוכן והלה השיב בשלילה.

בשלב זה החל הסוכן להימלט מהמקום אך הנאשם רדף אחריו, תפס אותו והשליך אותו לעבר רכב חונה. כתוצאה מכך נפל הסוכן ארצה. בעודו שוכב על הרצפה הנאשם ואחרים שזהותם אינה ידועה תקפו את הסוכן באגרופים ובבעיטות.

בעוד בני החבורה מכים נמרצות את הסוכן, גנב אדם שזהותו אינה ידועה את מכשיר הטלפון הנייד שלו. הנאשם נטל את מכשיר ההקלטה שהיה על גופו של הסוכן וזרק אותו בסמוך למקום. הנאשם ויתר בני החבורה המשיכו לבעוט בסוכן בעודו שוכב מקופל על הרצפה ומנסה להגן על עצמו. לאחר זמן מה, כאשר הפסיק הסוכן לזוז



ובעודו מדמם, הניחוהו לנפשו.

כתוצאה ממעשי הנאשם ובני החבורה נגרמו לסוכן המטומות בראש, בפנים, בגבה השמאלית ובמצח; שריטות בזרוע שמאל; סימני שפשוף ודימום במרפק הימני ובמרפק השמאלי, וחתכים בגב.

תסקירי שירות המבחן

4. תסקיר שירות המבחן הוגש ביום 28.11.2019. כדי לשמור על צנעת הפרט של הנאשם אפרט את עיקרי הדברים בלבד.

התסקיר סוקר את הרקע האישי, המשפחתי, התעסוקתי של הנאשם.

הנאשם בן 20, רווק, מתגורר אצל סבתו ועובד כסבל באופן מזדמן. הנאשם נשר מלימודיו בכיתה ט'. בנעוריו הסתובב עם חברה שולית והחל לעשן סמים. במשך השנים עבד בעבודות מזדמנות. לדבריו הוא אינו יכול לעבוד בעבודה חוקית מסודרת מאחר שאינו בעל תעודת זהות כחולה. הנאשם מסר שבעבר החל בהליך לקבלת מעמד מוסדר בארץ, אך בשל עברו הפלילי לא ניתן היה להשלימו. סיפר שמאז מעצרו בתיק זה נמנע מעישון סמים, ובדיקה שערך בשירות המבחן נמצאה נקייה משרידי סם.

הנאשם דיווח לשירות המבחן שבעבר הורשע בגניבה, ובשנת 2014 היה מעורב בעבירה ביטחונית של ידוי אבנים.

בהתייחס לעבירה הנוכחית, התקשה הנאשם לקבל אחריות מלאה על ביצועה. שירות המבחן התרשם שהנאשם עסוק במצבו ובקשייו, ומתקשה לראות את האחר, את השלכות התנהגותו, ואת הפגיעה בסוכן. עוד העריך שירות המבחן שברקע לעבירה תחושות חוסר שייכות וגיבוש זהות, העדר גורמי תמיכה והכוונה, קושי במציאת מסגרת תעסוקתית יציבה, ונטייה להשליך את האשמה אודות מצבו על גורמים חיצוניים לצד תחושת קורבנות.

כגורמי סיכון לעבריינות חוזרת, צוינו: תחושות חוסר שייכות, חוסר ביטחון, כעס וחרדת נטישה; העדר גורמי תמיכה מגיל ילדות; קושי בוויסות רגשי ונטייה לתגובות אלימות במצבי פגיעה וחוסר אונים; תחושת ייאוש מהעתיד בהיעדר יכולת לעבוד בעבודה מסודרת; מאפייני אישיות וגיל צעיר אשר מביאים להתנהלות בלתי אדפטיבית עם קשיים; אי קבלת אחריות על העבירה ונטייה להשליך את האשמה בנוגע מצבו על גורמים חיצוניים.

כגורמי סיכוי לשיקום, צוינו: הימנעות משימוש בסמים מאז ביצוע העבירה ותוצאה נקייה של בדיקה לאיתור שרידי סם; רצון להשתלב בהליך טיפולי ורצון לנהל אורח חיים נורמטיבי.

לאור האמור בתסקיר, המליץ שירות המבחן המליץ לפתוח לנאשם פתח לאפיק שיקומי. על כן התבקשה דחייה



בת מספר חודשים לצורך בחינת אפשרויות הטיפול עבורו.

5. **בתסקירים משלימים מיום 18.03.2020 ומיום 16.06.2020** התבקשו תקופות דחייה נוספות לצורך המשך בחינת אפשרויות הטיפול, וזאת בעקבות עיכובים שלא היו קשורים בנאשם.

6. **בתסקיר משלים מיום 01.10.2020** צוין שהנאשם שולב ביחידה לקידום נוער וצעירים, שם נערכות עמו פגישות שבועיות. נוסף על כך, מקבל הנאשם סיוע במיצוי זכויות כדי להוציא עבורו תעודת זהות. בבדיקה לאיתור שרידי סם שמסר נמצא שהנאשם משתמש בסם מסוג קנאביס, אך לא ניתן היה לקיים עמו פגישה לבירור מצבו בשל הסגר שהוטל במדינה. עקב זאת התבקשה תקופת דחייה נוספת לשם השלמת האבחון ובחינת מצבו.

7. **בתסקיר משלים מיום 08.12.2020** צוין שבמסגרת ההליך הטיפולי נערך דיון בוועדה בעניינו של הנאשם, שבה נבחנו אפשרויות נוספות לסייע במיצוי זכויותיו ובהתקדמות לימודית, תעסוקתית ואישית. הנאשם דיווח שההליך הטיפולי מספק עבורו פתח של תקווה, ומסר שהוא עובר תהליך של קבלת אחריות על חייו.

אשר לבדיקות לאיתור שרידי סם: לאחת הבדיקות לא הגיע הנאשם; בבדיקה אחרת עלה חשד להטיית תוצאותיה; ובדיקה נוספת העידה על שימוש בסמים. תחילה שלל הנאשם שימוש בסמים אולם בהמשך הביע רצון לחדול את השימוש וביטא נכונות ליטול אחריות על ההליך הטיפולי.

לאור שיתוף הפעולה של הנאשם עם גורמי הטיפול וחרף הקשיים, הומלץ על תקופת דחייה נוספת. שירות המבחן מסר שבמהלך תקופת הדחייה תיבחן יכולתו של הנאשם להימנע משימוש בסמים ולפעול באופן אקטיבי כדי לקדם את הגורמים המעכבים בחייו ובהם קבלת אישור עבודה והשתלבות בתעסוקה.

8. **בתסקיר המשלים האחרון, מיום 07.04.2021**, צוין שנערכות עם הנאשם פגישות שבועיות ביחידה לקידום נוער וצעירים שעניין ליווי רגשי, מיצוי זכויות, והכוונה. שירות המבחן דיווח שהנאשם מצוי בהליך של הסדרת תעודת זהות. עוד הופנה הנאשם לתוכניות ית"ד בניסיון לסייע לו בהכוונה לימודית ותעסוקתית. בבדיקות שבועיות שמסר הנאשם בשירות המבחן לאיתור שרידי סם נמצאו נקיות. שירות המבחן התרשם שהנאשם שומר על יציבות בקשר הטיפולי ומשתף פעולה באופן מלא עם השירות.

לאור גילו הצעיר ולאור התקדמות ההליך הטיפולי, **המליץ שירות המבחן להימנע מהטלת מאסר בפועל** אשר עלול לחשוף את הנאשם לחברה עבריינית ולהסיגו לאחר. בשל חומרת העבירה וכדרך להציב גבולות לנאשם, **המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם מאסר בעבודות שירות לצד ענישה מותנית ופיצוי למתלונן. כן הומלץ על צו מבחן** כדי לאפשר את המשך ההליך הטיפולי שבו החל.

טיעוני הצדדים וראיות לעונש

9. כראיות לעונש מטעם התביעה הוגשו: פלט הרשעותיו הקודמות של הנאשם, מסמכים רפואיים בעניינו של



הסוכן שהותקף, ותמונות החבלות שנגרמו לסוכן.

10. בא-כוח המאשימה, עו"ד רמי בן חמו, עתר לגזור על הנאשם עונש בן 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס והתחייבות. אשר למתחם העונש ההולם, טען שזה נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. אשר למיקומו של הנאשם בתוך המתחם טען שיש למקם אותו בחלקו המרכזי התחתון. בטיעונו הדגיש את הערכים המוגנים שנפגעו ואת מידת הפגיעה בהם. עוד טען שהנאשם שווה בלתי חוקי בישראל ועל כן אין לגזור עליו מאסר בעבודות שירות אשר הלכה למעשה יכשיר את שהייתו הבלתי מחוקית במדינת ישראל. בהתייחס לתסקירי שירות המבחן ציין שעל פיהם הנאשם לא מקבל אחריות על העבירה. עוד ציין שלחובת הנאשם שלוש הרשעות קודמות, והפנה לכך שהנאשם שיקר לממונה על עבודות שירות בראיון ההתאמה שנערך לו בהתייחס לשימושו בסמים.

11. בא-כוח הנאשם, עו"ד אוסמה חלבי, ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן, דהיינו להסתפק בעונש של מאסר בעבודות שירות לצד ענישה נלווית. בטיעונו פרש את קורות חייו של הנאשם אשר התגורר כל חייו בבית סבתו בירושלים בהיותו בן להורים גרושים - אם תושבת ישראל ואב פלסטינאי. הנאשם אינו מצוי בקשר עם אמו שנישאה לאחר, ואביו הפלסטיני עזב את הארץ וחי בארה"ב. כיוון שהנאשם חי במשך כל חייו בארץ ובהתחשב בנסיבות חייו, טען שאין להפלותו לרעה רק משום שהוא חסר מעמד בארץ. ב"כ הנאשם ציין שהנאשם הודה בכתב האישום כבר לפני כשנתיים, שיתף פעולה עם שירות המבחן, ועברו אינו מכביד. בהתייחס למתחם העונש ההולם, חלק על המתחם שלו עתרה המאשימה. לתמיכה בטיעונו הפנה לפסיקי דין שבהם הוטלו עונשים קלים על עבירות מאותו סוג. ב"כ הנאשם דחה את טענת המאשימה שלפיה שיקר הנאשם לממונה על עבודות שירות בעניין השימוש בסמים כיוון שבאותה תקופה נמנע הנאשם מצריכת סמים.

12. הנאשם עזב את הדיון ללא אישור טרם תחילת הטיעונים לעונש ועל כן לא ניצל את זכותו למילה האחרונה.

דיון והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

13. כידוע, העיקרון המנחה בקביעת העונש הוא **עיקרון ההלימה**, דהיינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו (להלן: "**העיקרון המנחה**").

בית המשפט מצווה לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעיקרון המנחה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.



14. במקרה דנא, **הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו** הם אלה: ערך השמירה על ביטחונו, שלמות גופו, כבודו, שלוות נפשו, וחירות פעולתו של הסוכן נפגע העבירה; ערך ההגנה על פעילות המשטרה באכיפת החוק ובמיגור הפשיעה; וכיוון שהעבירה נעברה על רקע מפגש שנועד לרכישת סמים, נפגע ערך המאבק במניעת הפצת סמים הפוגעים בציבור.

15. **מידת הפגיעה בערך המוגן** גבוהה, בהתחשב באלימות הברוטלית שננקטה נגד הסוכן אשר גרמה לו לחבלות שהצריכו פינוי לבית חולים וקבלת טיפול רפואי; בחבירה בין מספר תוקפים; וברקע העברייני שעמד בבסיס העבירה - מפגש שנועד לשם סחר סמים.

16. לעניין **מדיניות הענישה הנוהגת**, בחינת פסקי דין בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש על ידי שניים או יותר ברמת חומרה דומה לעבירה שלפנינו מעלה כי ככלל נגזרים על הנאשמים עונשי מאסר בפועל לרבות בדרך של עבודות שירות והכול לצד עונשים נלווים.

לצורך גיבוש מסקנותי עיינתי בפסקי הדין שלהלן:

רע"פ 5023/18 **בדיר נגד מדינת ישראל** (28.06.2018): נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש נאשם שהורשע בתקיפה בצוותא הגורמת חבלה של ממש ונידון לעונש בן **5 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים**. הנאשם תקף את המתלון יחד עם שלושה נוספים וגרם לו חבלות של ממש, על רקע מחלוקת כספית שהתגלעה בין הצדדים. הנאשם צירף תיק נוסף שבו הורשע בהפרת הוראה חוקית. מתחם העונש ההולם שקבע בבית משפט קמא נע בין מספר חודשי מאסר בפועל ל-18 חודשים לצד רכיבי ענישה נלווים. ביהמ"ש העליון קבע שעונשו של הנאשם מצוי ברף הנמוך של הענישה המקובלת במקרים דומים.

רע"פ 310/18 **אשורוב נגד מדינת ישראל** (11.02.2018): נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש נאשם שהורשע בתקיפה בצוותא הגורמת חבלה של ממש ונידון לעונש בן **5 חודשי מאסר בעבודות שירות לצד עונשים נלווים**. הנאשם יחד עם שניים נוספים תקפו את המתלון בכך שבעטו מספר בעיטות בפניו ובבטנו בעודו שרוע על הקרקע. כתוצאה מהמעשים נגרמו למתלון שברים באף ובשן קדמית והוא נזקק לטיפול רפואי בבית חולים. מתחם העונש ההולם שקבע בית משפט קמא נע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשים לצד רכיבי ענישה נלווים.

רע"פ 8566/13 **טקצנקו נגד מדינת ישראל** (01.02.2015): התקבלה באופן חלקי בקשת רשות ערעור שהגיש נאשם שהורשע בתקיפה בצוותא הגורמת חבלה של ממש כך **שעונשו הופחת מ-10 חודשי מאסר בפועל ל-7 חודשים**. בנסיבות התיק, התנפלו הנאשם ונאשם נוסף על המתלון שהלך ברחוב, ללא כל סיבה מוקדמת, תוך שחבלו בכל חלקי גופו לרבות הכאתו במכות אגרופ בראשו ובעיטות וגרמו לו לחבלות שהצריכו טיפול רפואי. בית משפט קמא קבע שמתחם העונש ההולם את המעשים נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נלווים. בכתב אישום נוסף הורשע הנאשם בעבירות נוספות ונידון למאסר מותנה. דעת המיעוט סברה שיש לגזור על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות נוכח השיקום המשמעותי שעבר. דעת הרוב קבעה שבמקרה זה יש לגזור עליו מאסר ממש, אך בשל



חלופי הזמן יש להפחית את משכו.

ובלשון ביהמ"ש (המשנה לנשיאה כב' השופט א' רובינשטיין):

"איני מתעלם מן ההתקדמות השיקומית שעבר המבקש, אך העבירות שעבר... אינן יכולות שלא להיענש במאסר, גם אם לא ארוך, מאחורי סורג ובריה, נוכח שיקולי האינטרס הציבורי וההגנה על הקרבנות [...] מעיקרא היה העונש שניתן הולם, ולדעתי אין מנוס בכגון דא ממאסר של ממש, נוכח החומרה".

רע"פ 7592/14 שמעוני נגד מדינת ישראל (11.11.2014): נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש נאשם שהורשע בתקיפה בצוותא הגורמת חבלה של ממש. ביהמ"ש המחוזי **קיבל באופן חלקי את ערעור הנאשם והפחית את עונשו מ-7 חודשי מאסר בפועל ל-5 חודשים** לצד עונשים נלווים. הנאשם תקף את המתלון יחד עם אחר בעת בילוי במועדון. השניים דחפו את המתלון לשירותים, הכו אותו באגרופים, דחפו אותו וגרמו לו חבלה.

רע"פ 2114/13 אל האדי נגד מדינת ישראל (20.03.2013): נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש נאשם שהורשע בתקיפה בצוותא הגורמת חבלה של ממש ונידון לעונש בן **6 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים**. הנאשם תקף יחד עם אחרים מתדלק בתחנת דלק וגרם לו לחבלות.

רע"פ 3279/12 גולן נגד מדינת ישראל (29.04.2012): נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש נאשם שהורשע בתקיפה בצוותא הגורמת חבלה של ממש ונידון לעונש בן **8 חודשי מאסר בפועל תוך הפעלת מאסר על תנאי בחופף למאסר שהוטל**. הנאשם תקף יחד עם אחר מאבטח בכניסה למסעדה שאליה ביקשו להיכנס וגרמו לו חבלות. השניים תקפו גם עובר אורח שניסה להיחלץ לעזרתו של המאבטח.

עפ"ג (מח' מרכז) 18816-03-14 פלדנקריז נגד מדינת ישראל (20.05.2014): נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בתקיפה בצוותא הגורמת חבלה של ממש ובאיומים, ונידון לעונש בן **9 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים**. הנאשם תקף את המתלוננים יחד עם אביו בעקבות ויכוח על חניה. מתחם העונש ההולם שנקבע בבית משפט קמא נע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים.

ההגנה הפנתה לפסק דין מחוזי שבו נגזר על נאשם עונש קל יותר בהשוואה לפסקי הדין שהובאו לעיל:

ע"פ (מח' ת"א) 21910-12-14 חדד נגד מדינת ישראל (13.04.2015): ביהמ"ש המחוזי דחה את ערעורו של נאשם שהורשע בתקיפה בצוותא הגורמת חבלה של ממש ונידון **לצו של"צ לצד עונשים נלווים**. הערעור הופנה נגד החלטת בימ"ש קמא שלא לבטל את הרשעתו של הנאשם. בנסיבות התיק, תקף הנאשם את המתלון יחד עם אחר שהואשם יחד אתו, לאחר שהתפתח ביניהם דין ודברים בעת שישבו במסעדה. הנאשם בעט במתלון יחד עם האחר בכל חלקי גופו וזרק לעברו בקבוק שלא פגע בו. האחר פצע את המתלון בכך



שהכה בו באמצעות בקבוק זכוכית במצחו ודינו נגזר ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות. למתלון נגרמו חתכים.

בהקשר לפסקי הדין דלעיל אזכיר את ההבדל שבין טווח הענישה המקובל בפסיקה ובין מתחם העונש ההולם. בעוד שטווח הענישה הוא נתון שמבוסס על הדין הנוהג ומשקף ביטוי ענישה שונים למעשים דומים או קרובים, הרי שמתחם העונש ההולם הוא הכרעה ערכית של בית המשפט בדבר מדיניות הענישה הראויה, הכרעה שמבוססת על שורה של שיקולים שהפסיקה הנוהגת היא רק אחד מהם. (ראו: ע"פ 3877/16 ג'אבלי נגד מדינת ישראל 17.11.2016); עפ"ג 12063-04-15 בראונר נגד מדינת ישראל (20.07.2015)).

17. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. **התכנון שקדם לביצוע העבירה;** העבירה נעברה ללא תכנון מוקדם אלא כהתפרצות אלימה ספונטאנית.

ב. **חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה;** הנאשם תקף את הסוכן בצוותא חדא עם אחרים שזהותם אינם ידועה ושלא הועמדו לדין. התקיפה הייתה ברוטלית והותירה את הקורבן שרוע על הרצפה כשהוא אינו זז ומדמם. למרות שבתקיפה נטלו חלק מספר תוקפים, מעובדות כתב האישום עולה שהנאשם הוא שזם את התקיפה, הוא שהוביל אותה, והוא שהיה הרוח החיה מאחוריה. הרקע לעבירה מעצים את חומרתה ומלמד על מרכזיותו של הנאשם ועל כך שבתקופה הרלוונטית היה הוא נטוע בעולם העברייני ולא אחז בערכים נורמטיביים. מכאן שחלקו של הנאשם בעבירה מרכזי ורב.

ג. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה;** על פי המתואר בכתב האישום נגרמו לסוכן חבלות כדלקמן: המטומות בראש, בפנים, בגבה השמאלית ובמצח; שריטות בזרוע שמאל; סימני שפשוף ודימום במרפק הימני והשמאלי, וחתכים בגב. בשלב הטיעונים לעונש הגישה המאשימה מסמכים רפואיים מבית החולים הדסה עין כרם, בין היתר ממחלקת אורתופדיה ומחלקת אף אוזן גרון, וכן תמונות המתעדות את הפגיעות. מכלל הראיות עולה שהתקיפה העמידה את הסוכן בסיכון ממשי ושהחבלות שנחבל היו משמעותיות. לכך יש להוסיף גם את הנזק הנפשי המובנה בעבירות מסוג זה. מדובר אפוא בנזק בלתי מבוטל וחמור.

18. בהתאם לתיקון 113 לחוק (סעיף 40 י"ג), ולאחר שקלול מכלול הנסיבות והשיקולים הרלוונטיים, אני סבור שמתחם העונש ההולם את המעשה נע בין שישה חודשי מאסר ממש ועד 18 חודשי מאסר, לצד מאסר מותנה, קנס, ופיצוי לנפגע העבירה.



19. במקרה דנא, לא מצאתי שקיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולה כפי שיובהר בהמשך בנוגע לשיקול השיקום.

גזירת העונש המתאים לנאשם

20. בגזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** ולתת להן משקל, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם.

בהתאם לכך נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו;** הנאשם בגיר צעיר

בן 22 ונסיבות חייו מורכבות כפי שפורט בתסקירים ובדברי בא-כוחו. שירות המבחן המליץ להימנע משליחתו למאסר בין כותלי הכלא שעלול לפגוע בשיקומו ולהסיגו לאחור. ברי שעונש מאסר יפגע בנאשם ובניסיונותיו לשקם את חייו.

נוסף על כך, יש להתחשב באפקט הקרימינוגני של המאסר, דהיינו בכך שמאסר בכלל, ומאסר ממושך בפרט, מעודד נטייה לעבריינות ומגדיל את הסיכוי שהאסיר יעבור עבירות עם שחרורו. הדברים אמורים ביתר שאת בנוגע לנאשם שהוא אדם צעיר ועל כן נוח יותר להשפעה מזיקה.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו;** הנאשם הודה במיוחס לו

ועל כן ניתן להניח לטובתו הנחות מקלות שנוהגים להסיק מההודאה. עם זאת ציין שירות המבחן שהנאשם התקשה לקבל אחריות מלאה על העבירה, הוא עסוק במצבו ובקשייו, מתקשה לראות את האחר ומתקשה להבין את השלכות התנהגותו ואת הפגיעה בסוכן, כך שהמשקל שיש להעניק להנחות הנגזרות מההודאה - מסויג. עם זאת משהודה הנאשם לפניי וחסך את ניהול המשפט ובפרט את הצורך להעמיד את הסוכן על דוכן העדים על כל הכרוך בכך, אעניק משקל מסוים להודאתו.

ג. **עברו הפלילי של הנאשם;** לנאשם עבר פלילי הכולל שלוש

הרשעות קודמות כדלקמן:

בשנת 2019 הורשע בכניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק ונידון למאסר על תנאי, קנס והתחייבות.

בשנת 2018 הורשע בבימה"ש הצבאי באיו"ש בשלוש עבירות של הפרת הכרזת סגירת שטח או הפרעה לרשות, ונידון למאסר בפועל למשך 31 יום, מאסר על תנאי וקנס.

בשנת 2016 הורשע בבימ"ש צבאי מנהלי בגניבה ובהפרת הכרזת סגירת שטח או הפרעה לרשות, ונידון למאסר בפועל למשך 6 ימים, מאסר על תנאי וקנס.



הרשעותיו הקודמות של הנאשם נזקפות לחובתו. עם זאת יש להדגיש שהנאשם לא הורשע בעבר בעבירות אלימות.

ד. **הליך טיפולי;** הנאשם נטל חלק בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן. במסגרת ההליך הופנה הנאשם לתוכניות ית"ד בניסיון לסייע לו בהכוונה לימודית ותעסוקתית. כך גם סייע שירות המבחן לנאשם בניסיונותיו להסדיר את מעמדו בארץ על רקע נסיבות חייו החריגות. בדיקות שתן שבועיות שמסר הנאשם בשירות המבחן לאיתור שרידי סם נמצאו נקיות. שירות המבחן התרשם שהנאשם שומר על יציבות בקשר הטיפולי, משתף פעולה באופן מלא עם השירות, מביע מוטיבציה להתקדם בטיפול, ועושה מאמצים להתרחק מחברה שולית. חרף הקשיים והמכשולים שנחשפו במהלך הדרך, חלה התקדמות בטיפול. לפיכך קיים בסיס להניח שיש סיכוי מסוים שהנאשם ישתקם.

עם זאת, במעשה שבו הורשע הנאשם יש חומרה יתרה והוא מחייב תגובה עונשית הולמת וראויה משיקולי הלימה והרתעה.

כפי שנקבע בפסיקת בית המשפט העליון ההערכה שהנאשם ישתקם אינה מובילה בהכרח לסטייה לקולה ממתחם העונש ההולם שעה שעיקרון ההלימה מחייב לגזור על הנאשם עונש בתוך גבולות המתחם.

דברים ברוח זו נאמרו ברע"פ 9269/17 **אבו עיזא נגד מדינת ישראל** (15.01.2018) כלהלן:

"כידוע, עיקרון השיקום, על אף חשיבותו, אינו בא להחליף עקרונות ענישה נוספים, וביניהם עקרון ההלימה. הערכה כי קיים סיכוי שהנאשם ישתקם אינה מובילה בהכרח למסקנה כי יש לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם, אף אם תסקיר שירות המבחן תומך בהקלה מעין זו (ע"פ 452/14 דבוש נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (3.4.2014); ע"פ 2015/13 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (05.08.2013); רע"פ 398/14 ערג' נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (16.3.2014))"

לפיכך אתחשב בכברת הדרך הטיפולית שעבר הנאשם ובסיכויו שיקומו לעניין משך המאסר שיוטל עליו אך לא לעניין עצם הטלתו.

21. לאחר שנתתי דעתי לכלל הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ובפרט להליך השיקומי שבו נטל הנאשם חלק אשר פותח פתח מסוים לתקווה, הגעתי לכלל מסקנה שיש למקם את הנאשם **ברף התחתון של מתחם העונש ההולם**, קרי, לגזור עליו עונש מאסר בן 6 חודשים שלצדו מאסר על תנאי, קנס ופיצוי לנפגע העבירה.



כיוון שהמאשימה לא עתרה לפיצוי, וכיוון שלא מצאתי שיש הצדקה להחמיר עם הנאשם מעבר לעתירת התביעה, לא אגזור על הנאשם רכיב של פיצוי.

בהתחשב בחומרה היתרה שיש בעבירה ומשיקולי הלימה והרתעת הרבים, החלטתי שהנאשם יישא את מאסרו בין כותלי הכלא ולא בעבודות שירות.

גם מעמדו של הנאשם שאינו תושב ישראל ושווה בישראל שלא כדין תרם להחלטתי זו שכן הטלת מאסר בעבודות שירות תכשיר את שהייתו האסורה. עם זאת לא היה זה שיקול מכריע בעיניי שכן הפסיקה הכירה באפשרות לגזור מאסר בעבודות שירות על תושב האזור במקרים הראויים לכך.

סוף דבר

22. לאחר ששקלתי את רכיבי הענישה - סוגם, מידתם, והשפעתם ההדדית, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **מאסר בן שישה חודשים בניכוי ימי מעצרו.**

הנאשם יחל לשאת את מאסרו החל מיום 03.10.2021.

ב. **מאסר בן שישה חודשים שאותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מהיום עבירת אלימות ויורשע בה בתוך התקופה או לאחריה.**

ג. **קנס בסך ₪ 2,000 או 10 ימי מאסר תמורתו.** הקנס ישולם בחמישה תשלומים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם ביום 01.04.2022. יתר התשלומים ישולמו בכל אחד בחודש בארבעת החודשים העוקבים. לא ישולם תשלום במועדו תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי ותישא הפרשי הצמדה וריבית מיום התשלום המיועד ועד ליום התשלום בפועל.

מזכירות בית המשפט תמציא את העתק גזר דין לשירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ח' תשרי תשפ"ב, 14 ספטמבר 2021, במעמד הצדדים.

